

Konvergence je skladatelské sdružení a zároveň komorní soubor. Co vás vedlo k jejímu založení? Konvergence oslaví na jaře 10. výročí založení. Vznikla ještě v době našich studií na Akademii z popudu několika skladatelů, kteří jsme měli pocit, že hudební platformy existující v té době, nás nějak neoslovují. Jedním z důvodů bylo také to, že se hrálo málo opravdu nejnovější hudby od mladých autorů. A také nám chyběly smysluplné programové celky. Jedním z úkolů, které jsme si vytyčili už na počátku, je vytvářet takovou dramaturgii, aby posluchač věděl, proč určitou skladbu poslouchá po jiné, tedy aby měl možnost vidět souvislosti. To mi právě dost chybí i u jiných a větších orchestrů a může to být dobrá cesta, jak prezentovat soudobou hudbu. Důkazem toho, že to funguje, je například Komorní orchestr Berg, který si našel své publikum a daří se mu naplnit sály. Ale samozřejmě to nejde hned, vyžaduje to určitý čas. Myslím, že problém není v tom, že publikum soudobá hudba nezajímá, ale spíš jim to nikdo nenabídne. Bariéru vidím jednak ze strany interpretů, a potom dramaturgů, hudebních manažerů a zástupců umělecké rady, kteří mají možnost navrhnout nové programní celky.

Podářilo se Konvergenci získat si svoje publikum? Máme své publikum, které chodí téměř od počátku na všechny koncerty, nicméně nejsme tak úspěšní jako Berg. Naše omezení spočívá v tom, že si zatím nemůžeme dovolit profesionálního manažera a jsme zároveň skladatelé i organizátoři, což nás mnohdy dostává do schizofrenních situací, kdy čas určený pro komponování musíme věnovat něčemu úplně jinému. Je to ale výborná zkušenost, za kterou jsem rád. Žádáme o granty, získáváme sponzory díky nejrůznějším projektům v zahraničí, čtvrtým rokem jsme schopní za premiéry skladatelům zaplatit autorský honorář, což zpočátku nebylo možné. Podobně na tom byl i například ansámbl Calliopé v Paříži, se kterým jsme navázali spolupráci. I oni několik let fungovali bez manažera, a pak najednou po jednom koncertě jim někdo nabídl spolupráci. Tak třeba se jednou něco podobného stane i nám... ■